
PRZECZEKAĆ SIĘ (1) *vb pf*

Oba e jasne.

fut 1 pl przeczekamy się. ◇ [*praet 3 sg f* przeczekała się.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w (z Cn).

Nie doczekać się, że coś nastąpi; expectare Cn [czego]: Ad interregnum res spectat, K temu nie rzecz ściąga że nie przeczekamy [!] króla/ niżli nie na wybranie yego zgodzimy. Mącz 405a; [Y wyrzala [lwica] że się przeczekała/ á zginęła nadzieia iey [videns illa esse diu expectatum] BudBib Ez 19/5 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf CZEKAĆ.

DDJ